

60 ena FESTES SANT ANTONI LLEFIÀ. PREGÓ FESTES. 5 JUNY 2020.

AMPA INSTITUT JÚLIA MINGUELL, EN L'ANIVERSARI DELS 25 ANYS INSTITUT

És molt especial per a l'AMPA del Júlia Minguell fer el pregó de les Festes de Sant Antoni de Llefià. I ens preguntem, i us preguntareu: Amb tot el que està caient cal celebrar? I tant que sí. Celebrar vol dir reflexionar, millorar, lluitar, sentir, commemorar, exaltar, lloar, destacar, entonar, reflexionar.

Fer el pregó en aquesta edició tan especial i diferent ens anima.

Vol dir que un dels objectius que ens mou com a AMPA, l'objectiu de ser-hi presents en el barri progressa adequadament.

Presentes al barri. No en va el Júlia és l'institut del barri des de fa 25 anys.

Com no podia ser d'una altra manera en un barri obrer de perifèria, el Júlia existeix fruit de la lluita i la reivindicació de dotar-nos d' un centre de secundària.

De manera provisional els primers cursos va funcionar, des del 1994/1995, fa tot just 25 cursos, a Can Ruti mentre comença la construcció de l'edifici en un solar guanyat i mossegat a la terra vermella, la de les bòviles, la que baixava com un riu vermell quan plovia i no hi havia sanejament.

I aquí tenim el nostre Júlia. Espai singular, desnivellat, lluminós, vertical que s'inaugura el 1998. Quan se'l bateja com a Júlia Minguell, i pel que han passat més de 3.000 alumnes.

Un espai aconseguit des de la lluita, com no podia ser d'una altra manera, amb el nom de Doña Júlia, algú també especial

Qui era Júlia Minguell i Ferrer? Una mestra de Badalona que comença a les escoles municipals l'any 1917 per marxar a l'Ateneu Obrer de Badalona i muntar després el 1920 el seu propi centre amb mètode Montessori i una classe única amb nois i noies.

Les aules mixtes estaven prohibides aleshores i només es complia quan venia l'inspector. L'escola de Júlia va tenir molt d'èxit. Acabada la guerra i durant el Franquisme es va reconvertir en escola Nen Jesús de Praga, que encara funciona a Dalt la Vila, on va començar. El 1967 Badalona atorga a Júlia Minguell la medalla de plata de la ciutat i quan mor, el 1975 s'aprova posar-li el nom a una escola.

El nostre institut va aconseguir amb aquest deute.

L'institut neix de la lluita, de la reivindicació, de la defensa dels drets a l'ensenyament de qualitat de l'escola pública. I aquest esperit és el que l'ha de mantenir formant persones amb esperit crític d'un sistema que maltracta, als que després, en moments de crisi, els deu la vida.

Estem passant la pandèmia en un estat del benestar, imperfecte i mancat de recursos, però amb uns drets reconeguts que no hem de perdre de vista. Existeixen per reforçar-los.

Mestres i metgesses, educadors i infermers; assistents socials i personal de la neteja i de caixa dels supermercats; Repartidors; Cossos de seguretat. Científiques.

Retallades, contractes d'un dia, explotació, expulsió a l'estranger i ara aplaudiments.

Bufetades i retallades; palmes i flors. Comportament com qualsevol miserable maltractador.

Un drets reconeguts com el dret a la vida. Una menció especial a les víctimes de la violència de gènere. Si no acompanyem les palmes de les vuit del vespre amb el compromís social i la lluita, que sempre, amics i amigues, ens ha d'acompanyar, estem perdudes.

Som vulnerables, en termes de salut, de supervivència. Sense sou, perquè som classe obrera, engrandim les cues de la gana. Però la vergonya no ha de ser nostra. No hem d'abaixar el cap.

Al principi dèiem que si fèiem el pregó és perquè un dels objectius que ens mou es complia, el de fer barri i fer xarxa. Fer comunitat a l'institut i treballar per la igualtat d'oportunitats que esdevé l'escola pública de qualitat són la resta de prioritats de l'equip de l'Ampa.

Ens mou vetllar per la qualitat de l'escola pública, des del convenciment que és la principal eina per a la igualtat d'oportunitats. I durant el confinament ho hem vist. Al'aula tothom és igual. Anar al cole té un efecte d'equitat. çMalgrat que tothom hi arriba amb motxilla pròpia de casa seva; Ja ens entenem.

Però no és igual el confinament amb habitació pròpia, balcó, ordinador i wifi, menjar i lliure de la malaltia que amb mancança de recursos i atenció.

Tanmateix, en el cas del Júlia hem de celebrar l'aposta del centre per les habilitats i competències digitals ha estat clau per a no aprofundir en les desigualtats vinculades a la bretxa digital. De manera que els més de 500 alumnes estan, diguem-ne que connectats. Però això ha de ser extensiu a tota la ciutat.

L'aposta del centre per les competències digitals ha estat clau per no aprofundir en les desigualtats vinculades a la bretxa digital.

De cara al nou curs, sense millores i reforços de plantilles i de recursos i formació en tecnologies de la informació, ... no podem obrir les aules per exigir l'educació presencial que garanteix la igualtat d'oportunitats.

I aquí us volem a tots i totes, com una pinya, reivindicant recursos per a l'ensenyament perquè cap adolescent dels que us creueu pel barri passi pena ni quedi enrere.

Obrim focus i no culpem els iguals. L'igual és qualsevol de nosaltres o el nostre veí que viu d'un sou, que arriba justet a final de mes, si arriba, que s'ha multiplicat en la cura dels fills, el teletreball, que actualitza el compte per si han ingressat l'ERTO, que no recorda com es feien les equacions...

Lluitem amb l'igual per enfortir l'estat del benestar, més necessari que mai.

I celebrem.

Celebrar vol dir lluitar

Celebrar vol dir reflexionar

Celebrar vol dir aplaudir

Celebrar vol dir compartir

Celebrar vol dir compartir també el dol

I volem fer una menció especial per al Jaume. Ha fet classe de català a moltes generacions del barri. Representava al centre en la comissió de convivència, coordinava l'aula d'acollida... No us podeu imaginar com ens perseguia a l'AMPA i ens deia "heu de fer el possible perquè aquest alumne vagi de colònies, sí o sí".

Sí Jaume, aquesta lluita per la igualtat d'oportunitats te la dedicarem, i no defallirem

També volem recordar, evidentment, les persones del barri que la Covid s'ha emportat, que han estat massa. Especialment gent gran.

Us convido a celebrar aquests dies la festa del nostre barri. La festa és el moment de trobada de la nostra comunitat més propera, que és el barri castigat per la pandèmia que ha de trobar eines de solidaritat davant d'aquesta nova situació.

Us convido a fer que l'experiència dels nostres adolescents sigui la d'identificar la vulnerabilitat per enfortir-nos i reforçar-nos, no per potenciar la sortida individual.

Res no serà igual, però la lluita continua.

Visca l'institut Júlia Minguell. Visca les festes de sant antoni de llefià. Visca Badalona

Eva M. Gómez, presidenta AMPA del Júlia Minguell

I tot l'equip de l'AMPA i alumnes i exalumnes i membres històries de l'AMPA, i pares i mares, que s'han deixat "enredar" des del minut u per fer un pregó col·legiat i coral, com no podia ser d'una altra manera. Menció especial a Yolanda i Alicia que, llei de vida, pleguen de l'equip perquè la seva filla i el seu fill pleguen del centre. Agrair la Comissió de Festes de Sant Antoni de Llefià l'oportunitat de deixar-nos expressar. El text escrit no coincideix exactament amb l'editat, però així va ser escrit i volíem fer l'aportació en paper. Disculpeu errors d'edició, de so que detecteu. Agrair a tot l'equip de professores i professores, secretaria i consergeria de l'institut Júlia Minguell la feina que fa al barri, amb els nostres fills i filles. Subratllar l'esforç especial que els ha portat la Covid19 i sobretot el que els comportarà durant alguns cursos. Compartir que tota la complexitat organitzativa i lectiva ha impedit poder comptar amb ells i elles en aquesta proposta. Teníem fixat el 16 de maig de 2020 per celebrar els 25 anys de l'institut i en algun moment s'entomarà. Li dediquem a l'incansable Jaume Terradellas. La crueltat del moment no ha permès dir-li adéu com calia. La Comissió de Convivència té pendent un acte on llegir el manifest de la Festa de la Diversitat que havia coredactat.

Badalona, 5 de juny de 2020. Celebreu!